

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 301/2023
28.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 18/2022 од 09.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.1. бр. 375/22 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 18/2022 од 09.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.1. бр. 375/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр. 18/2022 од 09.11.2022. године одређено је да остаје на снази пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 802/19 од 29.09.2020. године и обавезан је окривљени АА да поред трошкова поступка које је обавезан да плати пресудом 11К бр. 802/19 од 29.09.2020. године плати и додатне трошкове кривичног поступка и то оштећеном ББ износ од 94.687,50 динара, суду износ од 61.027,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 3Кж.1. бр. 375/22 од 22.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 18/2022 од 09.11.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Милош Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава Извештај ЗР за производњу опеке и црепа „ВВ“ из ... од 20.05.2022. године и поднесак сведока ГГ, заведеног под бројем 11К. бр. 18/22 без датума, јер су исти по браниочевим наводима прибављени противно одредби члана 98. ЗКП, сходно ком члану се сведок испитује понаособ и без присуства осталих сведока и дужан је да сведочи усмено (став 1.) па како је на овај начин сведок ГГ о чињеницама које су предмет поступка делимично свој исказ дао писмено, а делимично усмено, на тај начин учињена је напред наведена повреда.

Изнет и наводи се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Наиме, из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном 05.05.2022. године сведок ГГ испитан усмено, у смислу члана 98. ЗКП, да су окривљени и његов бранилац били присутни на главном претресу, те су имали могућност да постављају питања сведоку а на накнадно достављање података сведока нису имали примедбе. Сходно томе, накнадним достављањем поднесака, у циљу обавештења о подацима којима сведок није располагао приликом саслушања, није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а како се то неосновано у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи, при чему суд одлуку о кривици окривљеног није ни засновао на овом доказу.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости, бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, која повреда не представља законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, из којих разлога исти наводи нису били предмет оцене Врховног касационог суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић